

CANT CORAL A CASTELLAR

FRANCESCA SALLÉS I VERDAGUER

DE la primera agrupació coral de Castellar, «Igualdad», no en sabem cap notícia, solament en dóna fe de vida el penó que es guarda a l'Arxiu. De la segona, «Llaç d'amor», sabem que va néixer amb el Centre Castellarenc, però no es té cap indicati de quant temps tingué de vida.

Del que ja es tenen més notícies és del cor «La Llebra», que va ser fundat per un grup d'afeccionats al cant que es reunien a Cal Vinyes, cafè que hi havia allà on ara hi ha la Casa de la Vila.

Societat coral «La Llebra» (1903-1922) al Passeig de Castellar. Mestre: Joan Padró (Foto: A.H.C.)

Quan aquest local, cafè i sala de ball de Cal Vinyes fou comprat per la casa Tolrà per ubicar-hi el centre administratiu de la població i l'entitat que

la regeix, l'Ajuntament, el cor es traslladà a cal Creuet, casa molt gran del carrer del Centre, núm. 37 o Plaça Vella com es coneixia llavors. Els propietaris que hi vivien, els senyors Pèlachs, els llogaren una sala al primer pis pels assaigs i reunions amoblant-la amb taules i cadires procedents d'un centre carlí que hi havia hagut a Castellar.*

Les primeres dades fiables que es troben són: el 19 de juliol de 1903 s'aproven les bases de constitució del nou cor i el 22 d'abril de 1904 també es dona el vist-i-plau als Estatuts amb el nom de «Societat Coral La Llebra», coincidint segurament aquesta darrera data, amb la inauguració del nou local del carrer Torras com consta a la façana de l'edifici encara avui existent si bé el seu ús és per fins pedagògics.

No se sap els noms dels que formaren aquella Junta, solament es coneix el secretari, en Marià Samaranch i Boadella. Dels primers mestres que dirigiren l'agrupació es coneixen, primer en Josep Genescà, el «Pep de Caldes», i el segon, en Joan Humet, el «Marranet». Aquest darrer però, ensenyava d'afició, perquè no tenia cap formació musical. Pel que fa als components cantaires podem anotar-ne uns quants de coneguts: Tenors: Josep Giralt, «el Pere Nunci», en Josep Musons, en Joaquim Torras, «el Quim Barber», en Josep Portell, «el Galan», en Joaquim Dosrius, «el Tico», l'Isidre Ventura, «el Parracot», i en Pere Forrellat de cal «Arcís Manyà». Tenors segons i barítons: en Joan Vilatersana, el «Poi de Fonts Calents», en Joan Guarro, el «Gorro», en Ramon Soler, el «Llauner», en Joan Montagut, el «Rasquerà», l'Emili Prat, «de cal cego», l'Estevet Rovira, en Joan Llonch, en Francesc Mateiu i J. Ordeix. Baixos: l'Antoni Poch el «Basté», en Miquel Buxeda, el «Miqueló», en Juli Sanarau el «Neiu», en Joan Brossa, el «Rosons», en Jaume Cadafalc, el «Bombo», l'Amadeu Ciuró, el «Sagalés», en Pau Quer i el «Pau Paquet».

Les activitats eren cantades i concert destacant d'aquests darrer, el del 28 de juny de 1908 que varen fer un acte d'homenatge a Clavé i el 1916 a la Sala d'actes del Centre Castellarenc, en un acte d'homenatge al poble belga ocupat pels alemanys, en la primera guerra europea. Es varen cantar, entre d'altres, la «Marsellesa» i l'himne de Bèlgica.

En les nombroses sortides foranes, les més sonades foren: a Oviedo i Gijón (convidats pels germans Massaveu), Narbona, Beziers, Palma de Mallorca, Madrid, Sevilla, Còrdova, Granada i Lyon (abans de 1915).

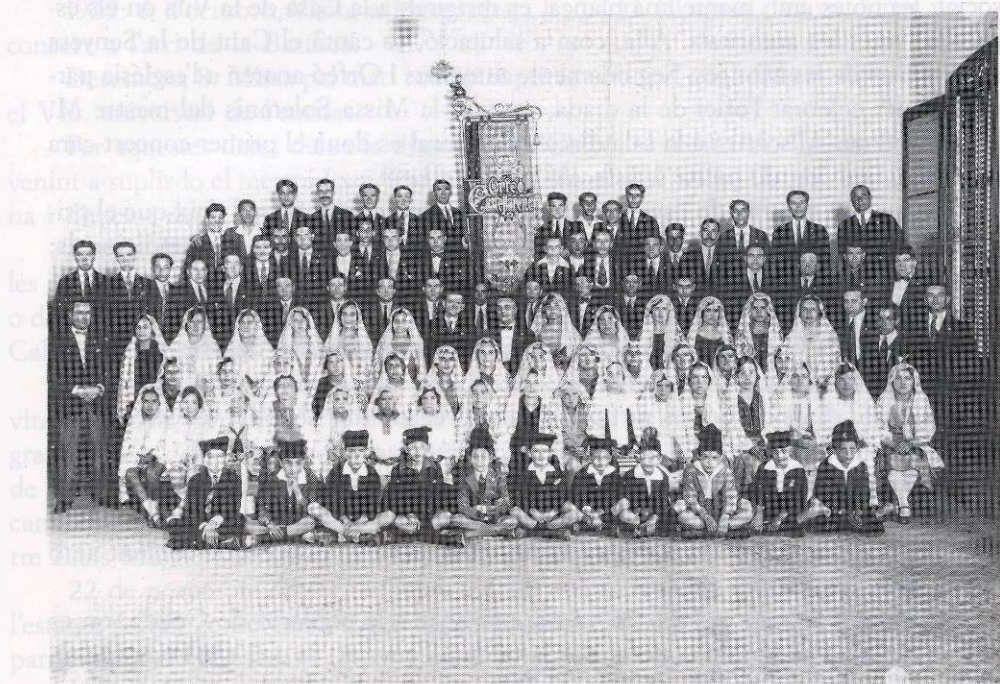
Pels anys 1921-1922 sembla que mancats de director es pensa amb un músic molt qualificat, director d'un quintet de Sabadell, i conegut del pianista Cecili Musons, el mestre Joan Padró. Aquest professor accepta el càrrec i es converteix en el director del cor «La Llebra».

ORFEÓ CASTELLARENC (1923)

Després d'un temps de dirigir el cor «La Llebra», en una reunió de Junta de la Societat, el mestre Padró i alguns cantaires i socis proposen d'aportar

* Dades de la senyora Lourdes Torrella i Gaju.

unes quantes veus femenines i de nois, passant a formar una agrupació mixte, o sigui, un Orfeó, com molts d'altres que s'havien format llavors a Catalunya. La idea, consultats els demés cantaires, s'aprovà. Per començar els primers treballs calia nomenar una comissió que acceptaren formar-la els senyors següents: Joaquim Borrell, Joan Gras, Jaume Masagué, Joan Samaranch i Joan Genescà. A ells corresponia en primer lloc, cercar les veus que mancaven, tasca que dugueren a cap amb molta eficiència, i a primers d'abril de 1923 ja es té el número suficient per a començar a assajar.

L'ORFEÓ CASTELLARENC a l'edifici del Coral. D'esquerra a dreta: NENS: Baldrís, Jaume Vendrell, Emili Prat, Ramon Ferrer, ?, ?, Josep Cluselles, Lluís Leoz, ?, ? NOIES (1.ª fila assegudes): Marcel·lina Pascuet, Leoz, Montserrat Valls, Carme Ciuró, Buxadé, ?, ?, Llonch, Francesca Isierte, Pilar Sabaté, ?, Maria Boadella Bastons, Maria Argelaguet, Pilar Fornós, Francesca Marí, Teresa Casé, Carme Bujons. (2.ª fila): Emília Raduà, Enriqueta Rocavert, Rosalina Salarich, Maria Raduà, Concepció Roca, Pilar ?, ?, Consol Circuns, Florència Oller, ?, Angelina Saladic, Maria Ribatallada, Pepita Simon. (3.ª fila): Carme Juliana, Lourdes Torrella Gaju, Paquita Sallent, Esperança Serra, Rosa Caixach, Angela Ribataallada, Antoni Griera (director), Josep Vendrell (sots-director), Angelina Vendrell, Pilar Pascuet, Elena Saladic, Teresa Borrell, Teresa ?, Maria Boadella. HOMES (1.^a fila): Josep Samaranch, J. Llor, ?, Miquel Santasuana, ?, Emili Bernadet, Josep Genescà, Joan Blanquer, ?, Esteve Batlle, Ramon Brosa, Joan Cadafalch, Joan Genescà. (2.ª fila): Joan Mussons, Esteve Prat, Joan Tordera, Marià Sanarau, ?, Josep Homet, Soler, ?, Ramon Ventura, Isidre Guasch, Rossend Rafí, Medí Viñas, Josep Baldrís (pare), Amadeu Fornós, Lluís Puigdomènech, Josep Pla, Amadeu Ciuró, Joan Brosa, ?, ?, Joan Torrella. (3.ª fila): Esteve Rocavert, ?, Joan Rovira, ?, ?, Francesc Rovira, Josep M. Sampere, ?, Jaume Clapés, Frederic Ventura, ?, Francesc Mateu, Antoni Fornós, Giralte (Foto: A.H.C.)

El director seria el mestre Joan Padró i els sots-director el mestre Josep Vendrell, tenint cura aquest darrer, d'impartir lliçons de solfeig als nois i noies. Els assaigs serien dos dies per setmana, de dos quarts de vuit a les nou del vespre, i el solfeig variaria segons les ocupacions de cada alumne.

Passat l'estiu, i veient ja el conjunt capacitat per a donar-se a conèixer, es feren el preparatiu per inaugurar la massa coral i es decidí que seria el 8 de desembre, festa de la Immaculada. El nom que se li donaria sortiria espontàniament de tots: Orfeó Castellarenc.

Aquell dia, doncs, a dos quarts de deu del matí reunits els cantaires a l'estatge social, les noies amb mantellina blanca, es dirigiren a la Casa de la Vila on els esperaven totes les autoritats. Allà, com a salutació, es cantà el Cant de la Senyera i la Sardana de les Monges. Seguidament, autoritats i Orfeó anaren a l'església parroquial per celebrar l'ofici de la diada, cantant la Missa Solemnis del mestre M. Miquel Ferrer. Al sortir i a la sala d'actes del Coral es donà el primer concert cara al públic, que fou de plena satisfacció per a tothom.

Segueixen a partir de llavors algunes actuacions esporàdiques puix que el primer any no es tenien encara programades quines actuacions serien tradicionals; no obstant finalitzat aquest, es pogué preveure que més d'una tindria continuïtat, com el sortir la nit de Pasqua a cantar caramelles per la població, la missa solemne en la festa de la Germandat del Patrocini, el tercer diumenge després de Pasqua i la de la Immaculada.

1924: El dia 1 d'albri! es surt per primera vegada fins al poble veí de Sentmenat a oferir un concert.

A l'estatge social també es feien alguns concerts, un per la Quaresma, un altre el Divendres Sant al migdia, i algun altre per la nit de Sant Joan, etc.

Per la Festa Major del 1924, el dilluns es donava un concert de conjunt amb l'orquestra que actuava pel ball.

1925: Per l'agost, es surt tot un dia per anar a la població de Gelida, on es cantà la missa i es féu un concert per la tarda a l'envelat, ja que era Festa Major. També es va fer una sortida a Olesa de Montserrat amb el mateix programa.

Al final d'aquest any el mestre Padró a causa de les moltes activitats que té a Sabadell, deixa la direcció de l'Orfeó, i passa a ocupar el seu lloc un altre mestre de Sabadell, el senyor Antoni Griera i Bardia.

Un era, però, l'objectiu pel qual hom sospirava: tenir una senyera. Els treballs ja s'anaven fent, però era qüestió d'esperar que es posseís la quantitat necessària, ja que es costejava a través dels donatius dels socis i dels socis protectors. Dos d'aquests molt entusiastes de l'Orfeó, Jaume Pascuet i Francesc Alavedra, empenyueren l'afer d'encarregar la confecció a la casa Jorba de Barcelona.

1926: Pel juliol d'aquest any fou la gran diada de la benedicció de la Senyera. Símbol de tot l'Orfeó o cor, la Senyera de l'Orfeó Castellarenc que era una veritable obra d'artesanía, fou portada a l'església parroquial per a la benedicció, acte que es féu acabada la Missa que cantà l'Orfeó, apadrinant-la els senyors Josep M. Carles-

Tolrà Coll i la seva esposa M. dels Àngels Bofill. Després, a l'estatge social, s'oferí un concert a tots els assistents. Director senyor Antoni Griera.

1927: També pel juliol hi hagué una sortida d'un dia a Cardedeu, amb missa i Concert al Casino, i el darrer diumenge d'agost un concert de tarda al Casino de Cerdanyola.

1928: Festa Major. Concert a l'estatge social amb la cooperació de la Cobla Selvatana. El 28 d'octubre trasllat al Vilafranca del Penedès. Pel matí es cantà missa a la Basílica de Santa Maria i per la sortida, hi hagué la salutació a les autoritats; finalment per la tarda, concert al Teatre Tívoli Vilafranquí. Director A. Griera.

1929: 6 d'octubre. Visita a Montserrat. Es cantà la missa i es va donar un concert a l'atri de la Basílica.

Desembre, 8. Missa pel matí i concert per la tarda, el qual volia commemorar el VIè. aniversari de l'entitat.

Per aquestes dates deixa la direcció de l'Orfeó, el mestre A. Griera Bardia, venint a suplir-lo el mestre Joan Tomàs, sots-director de l'Orfeó Català de Barcelona i director de la secció de nois d'aquesta entitat.

A més de les activitats d'aquests sis anys, és just també de posar en relleu les sortides esporàdiques que es feren per a donar solament un concert de tarda o de nit en d'altres poblacions, com ara recordem a Sabadell, Sant Llorenç Savall, Caldes de Montbui, Cornellà, Mataró, Sentmenat i d'altres.

1930: Es comença aquest any sota la direcció del mestre Tomàs, amb les activitats normals, però el 13 de juliol té lloc a l'Estadi de Montjuïc de Barcelona el gran concert dels orfeons de Catalunya en les festes de l'Exposició Internacional de 1929. 50 orfeons (entre ells l'Orfeó Castellarenc) i 5 cobles en un total de 5.400 cantaires, desgranaren els cants i les danses del nostre país sota la direcció del mestre Lluís Millet. L'assaig es feu al matí al Palau Nacional.

22 de novembre: Festa de Santa Cecília, patrona de la música. Al vespre a l'estatge social, conferència sobre cançó popular catalana pel mestre Tomàs amb participació de l'Orfeó.

1931: 11 de gener. Concert al teatre Principal de Terrassa de conjunt amb els tres orfeons que dirigeix el mestre Tomàs; un de Barcelona, l'Orfeó Escola Coral de Terrassa i l'Orfeó Castellarenc.

Agost. Festa Major. Concert per l'Orfeó a l'estatge social.

11 de setembre. Primera commemoració de la Diada. Vetllada col·lectiva a l'Ateneu Castellarenc amb participació de l'Orfeó.

1932: En el transcurs d'aquest any, la Societat Coral «La Llebra» que de sempre havia estat el suport de l'Orfeó, després d'un temps de decadència i amb penúria econòmica, deixa d'existir. El local és comprat per un castellarenc d'ofici cafeter, en Josep Lloret i Ferrer que de moment absorbeix algunes de les activitats de l'extingida societat, com també deixa el local a l'Orfeó. Ara aquest local s'anomenarà Cafè Mundial.

Abans de finalitzar l'any, també deixa la direcció de l'Orfeó el mestre Joan Tomàs. Amb caràcter provisional se'n fa càrrec el mestre J. Donato i Vidal.

1933: Abril. Es continua amb el tradicional cant de les Caramelles la nit de Pasqua.

5 de maig. Festa del Patrocini de Sant Josep. Es canta la tradicional Missa. Per aquest temps, sense saber per què, l'Orfeo acusa un notable descens de cantaires que no supleixen noves veus. Potser els moviments polítics que s'albiren en la nova societat, absorbeixen més l'atenció i l'entusiasme de molts que fins llavors n'havien estat absents. Hi ha qui ho preveu i fa un toc d'atenció des de *La Farga* (5-V-1933).

2 juny. Revetlla de Sant Joan. Es fa un concert amb la Cobla la Principal de Sabadell.

Agost. Festa major. S'incorpora a la direcció de l'Orfeo, el mestre Magí Ramentol. Concert a l'Envelat pels orfeons de Gelida, de Caldes i de Castellar.

Nadal. Concert extraordinari dedicat als socis protectors.

1934: El cronista de *La Farga* torna a doldre's que, tot i la perfecció artística de l'entitat, no té el suport que deuria tenir dels castellarencs (5-I-1934).

Abril: La nit de Pasqua i el 21 d'abril, el Patrocini, són celebrats com sempre.

1 de juny. Aquest dia era el darrer d'ésser obert al públic el Cine-Cafè Mundial. L'Ajuntament ha comprat l'edifici al seu propietari, per a destinar-lo a Escola Nacional de Pàrvuls. Així, doncs, l'Orfeo hauria de buscar-se nou estatge.

15 de setembre. L'Orfeo canta la Missa de les 10 a la Parròquia.

Novembre. Després d'un temps d'incertesa l'Orfeo ha trobat nou allotjament. És a l'edifici de l'antic Patronat de Sant Josep, a la Ctra. de Sentmenat. No acaben però aquí els contratemps. Cesa de director el senyor Magí Ramentol i de nou es fa càrrec de la direcció el mestre Joan Padró, primer director que fou l'any 1923, però ara ja amb la salut molt delicada.

1935. 26 de gener. L'Orfeo pren part al festival a benefici del «Segell Pro Infància» que es fa a la sala de l'Ateneu, col·laborant amb les entitats i escoles de la població. Dirigeix l'Orfeo el mestre Padró.

Febrer. Dol a l'Orfeo. El diumenge dia 3 moria a Sabadell el mestre Joan Padró després d'una urgent intervenció quirúrgica. El sentiment envaeix l'entitat. Aquest és un cop fortíssim, que difícilment superarà.

19 d'abril. Nit de Pasqua. L'Orfeo surt a cantar les tradicionals Caramelles però ja solament amb la secció d'homes que dirigeix el jove local i músic Joan Vidal i Boadella. També fan algunes excursions, com ara a Vilanova i la Geltrú i una altra a Tarragona però amb caire d'esplai.

1936: Aquest any comença amb la mateixa tònica. Solament queda la corda dels homes que fa preveure el seu final. Els seus efectius van minvant i a l'arribar el tràgic Juliol ja es pot donar per acabada una època que tants dies de joia havia aportat: el cant coral i polifònic al nostre poble.

A continuació donem la llista dels que serien els cantaires de primera hora, sense afirmar però que hi siguin tots. Després, amb el poc de més de deu anys de vida de l'Orfeo, hi haurien altes i baixes que no podem precisar per manca de dades informatives.

CULTURA

GRUP DE NOIES

Artigas, Angelina
Artigas, Florència
Boadella, Coloma
Boadella, Maria
Borrell, Teresa
Bujons, Carme
Buxeda, Àngela
Carreres, Maria
Ciuró, Carme
Capdevila, Caterina
Circuns, Consol
Ferrer, Rosa
Farell, Irene
Ferrer, Lourdes
Herrera, Carme
Herrer, Ramona
Vendrell, Angelina

Homet, Antònia
Homet, Engràcia
Homet, Pilar
Isierta, Francisca
Leoz, Maria
Lloret, Esperança
Morlan, Eulàlia
Marí, Francisca
Mateu, Angelina
Oliveres, Maria
Pascuet, Pilar
Pascuet, Marcel·lina
Prat, Antònia
Raduà, Maria
Raduà, Emília
Raduà, Sodatat

Rovira, Cinta
Rabassa, Francesca
Ribatallada, Àngela
Ribatallada, Maria
Roca, Concepció
Saladich, Elena
Saladich, Angelina
Saladich, Rosalina
Sellent, Paquita
Sabater, Pilar
Serra, Esperança
Serratusell, Concepció
Torras, Maria
Torrella, Lourdes
Vila, Maria
Vila, Joana

GRUP DE NOIS

Blanquer, Joan
Baldrís C. Josep
Baldrís C. Pere
Ferrer, Ramon

Fornell, Josep
Ginestós, Josep
Genescà, Josep
Isierte, Josep

Leoz, Lluís
Montagut, Miquel
Vendrell, Jaume
Ventura, Ramon

GRUP D'HOMES

Aldaz, Alfred
Bernadet, Emili
Balsach, Elies
Baldrís, Josep
Brosa, Joan
Buxeda, Miquel
Carner, Miquel
Capdevila, Josep
Clapés, Jaume
Cadafalch, Joan
Ciuró, Amadeu
Fornós, Anselm
Farell, Joan
Figueres, Josep
Fainé, Joan
Giralt, Josep
Galimany, Josep

Genescà, Joan
Guarro, Joan
Homet, Josep
Homet, Joan
Llonch, Joan
Llinares, Marià
Llobera, Aureli
Mundo, Enric
Mateu, Francesc
Montagut, Lluís
Montlló, Josep
Ordeig, Joan
Prat, Esteve
Prat, Jaume
Pla, Josep
Puigdomènech, Antoni
Pèlachs, Pere

Quer, Pau
Rovira, Antoni
Rovira, Joan
Rovira, Esteve
Rovira, Francesc
Rocavert, Esteve
Rafí, Rossend
Sanarau, Marià
Samaranch, Josep
Serrats, Feliu
Sanllehí, Antoni
Sampere, Ricard
Sanarau, Juli
Tordera, Joan
Torrella, Joan
Ventura, Narcís

COR CASTELLARENC (1946-1954) (Assentats. 1.ª fila): Ramon Borrell Riera, ?, ?, Joaquim Abarcat Bosch (director), ?, ?, ?, Llorenç Cisa.
(2.ª fila): ?, ?, ?, Esteve Ribas Ribatallada, ?, ?, ?, Antoni Solà, Oliveres, ?, ? (3.ª fila): ?, ?, ?, ?, ?, ? (Foto: A.H.C.)

CORS «LA VIOLETA CASTELLARENCA» (1931-1940) «CORO CASTELLARENSE» (1946-1954)

Des de l'11 de setembre de 1931 fins a l'any 1940 hi hagué al local del Sindicat un cor anomenat «La Violeta Castellarenca».

Per l'abril de 1946 es funda el «Coro Castellarense» amb un festival on els acompanya «El Ciervo» de Sabadell. Es canten cançons catalanes, sarsueles i els dirigeix el mestre Joan Vidal. El 4 de maig de 1946 ja van a Arbúcies a cantar. Els assaigs es fan els dimarts i els divendres i cal enviar cada setmana un ofici al Governador Civil de Barcelona explicant el que s'ha assajat i tot el que es fa.

El 9 de juliol de 1946 tornen a anar a Arbúcies a cantar en l'homenatge a la Vellesa. Tradicionalment, pel setembre, aniran també a cantar a Puigvert, a casa de l'Antoni Llonch. A finals d'aquest any, 1946, dimiteix el director i se'n nomena un de nou, en Cecili Mussons.

L'any 1947 donen un recital a la Rabassada i un altre a «Educación y Descanso» i pel març acorden recollir totes les senyeres i papers dels cors ja desapareguts que hi ha a l'Ajuntament i portar-los a la Rabassada, com a local social.

El Diumenge de Rams d'aquest mateix any es fa la benedicció de l'estendard i per l'abril, dia 13, realitzaran una sortida a l'Ametlla del Vallès per prendre part a l'Aplec Pasqual d'Entitats Corals. El Cor Castellarenc cantarà «Pasqua gentil», de Cecili Mussons.

Coro «La Violeta» de la Rabassada (1931-1940) (Foto: A.H.C.)

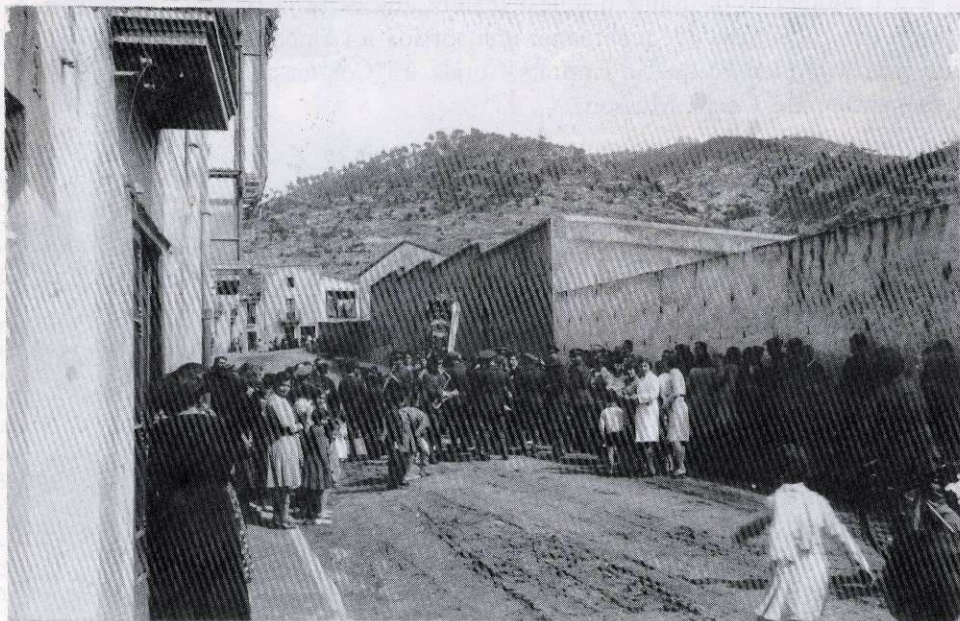
CULTURA

En el mes de maig prenen part en l'homenatge a la Vellesa i van a Can Borrell a cantar en motiu de les noces de plata d'en Lluís Clois. Un mes després, participaran a Mataró en el concurs de Caramelles i en l'homenatge a la Vellesa d'aquella ciutat. Després d'algunes sortides més, com la del recital a Sabadell amb el cor «Talia», en el mes d'agost, i la celebració del «Dia del Rovelló» a Cadafau per l'octubre, Castellar va rebre en el mes de novembre d'aquest any la «Societat Cooperativa» de Mataró que imposà dos llaços a l'estendard del Cor Castellarenc.

A primers de 1948 es renova la junta que queda constituïda així: President: Joan Brossa i Romeu. Sots-President: Ignasi Mariano i José. Secretari: Àngel Calvo i Mas. Sots-Secretari: Frederic Ventura i Sanarau. Tresorer: Joan Torrella i Borrell. Arxiver: Francesc Giralt i Serra. Vocals: Pere Altayó i Costa i Josep M. Torrents i Balagueró.

El 4 d'abril van a l'Ametlla del Vallès on hi ha un aplec de 19 cors. El de Castellar canta «Els Xiquets de Valls» d'A. Clavé i «A sol batent» de Morera.

Just per aquestes dates assagen una cançó amb lletra de Joan Arús i música de Mn. Casajoana, i el 27 de juny van al Masnou amb les Caramelles. L'homenatge de la Vellesa a Castellar és per la Festa Major, i el Cor com de costum, hi anirà a cantar.

Cor del Sindicat Agrícola «Armonía», al carrer de Sant Llorenç de Castellar (1931-1940) (Foto: A.H.C.)

El 15 de setembre deixen el local de la Rabassada i van al d'«Educación i Descanso» (al Coral) i allà assajaran «El mariner». En el mes d'octubre torna a venir el Cor de Mataró i junt amb el nostre donen un concert. També aquest

mateix mes ve el cor «Niu d'Art» de Sabadell. Per la primavera del 1949 fan un festival al Cine California essent pianista, la senyoreta Josefina Casanovas. A partir d'aquí continuaran les activitats fins a l'estiu; entre d'altres destaquem al'aplec de Caramelles a l'Ametlla del Vallès, el Concurs de Caramelles a Lleida, el dia de lleure a la Font de les Mayoles, les Bodes d'Or del Cor «La Perdiu» del Papiol, inauguració del monument a Anselm Clavé o la benedicció d'un nou estendard a Rubí. Finalment per l'octubre es fa càrrec de la direcció del Cor el mestre Josep Clusellas, el qual cessarà l'abril de 1950 per marxar fora d'Espanya. El mestre provisional és J. J. Llongueras.

En aquest any cal destacar alguns concerts realitzats durant l'estiu i la tardor: el Concert en motiu de les noces de plata sacerdotals de Mn. Josep M. Esteve. Concert homenatge a l'envelat al nou mestre Cassià Casademont per la Festa Major. Concert a Barcelona a la «Nueva Actividad Obrera del Señor». Participació en el Centenari dels Cors de Clavé per la festa de la Mercè de Barcelona i també al Vendrell i a les noces de plata de la «Societat Coral Santcugatencsa».

A primers d'any del 1951 el local social es traslladà al Bar del Pi. És nomenada una nova junta, el president de la qual és Mariano Ventura i Sanarau. També aquest any és ple d'activitats i sortides principalment en els mesos de primavera, estiu i tardor. La primera que assenyallem és per l'abril al barri de Gràcia de Barcelona per beneir l'estendard de l'«Agrupació Coral Roure», regalant a la nostra senyera una medalla. El festival coral del Prat del Llobregat. Actuació del Cor de Castellar en la representació de «D. Gonzalo o l'orgull del gec» per la «Nueva Actividad Obrera de Sants» aquí van cantar «Amors pastors», amb lletra de Mariano Ventura i música de Cassià Casademont. Benedicció de la senyera de la «Coral Sant Pere» de Rubí. Aplec concert a Cadafau. Inauguració de l'església de Sta. Dorotea a Barcelona, invitats per la «Societat Coral Font de la Guatlà». Benedicció de la senyera de la «Societat Coral l'Esperança» d'Arenys de Mar. Noces d'or del cor «Sarroca nova» de Sant Martí Sarroca. Homenatge a J. A. Clavé invitats per la «Lira Rubinense». Inauguració d'un monument a Clavé i les noces de plata de l'«Ateneu Cultural Manresano». Totes aquestes varen ser les actuacions que ompliren aquest any.

Pel gener del 1952 es renova altra vegada la Junta. Aquest any la secció coral orfeònica de la «Unión Cooperativa Barcelonesa» beneix la seva nova senyera, acte al qual participa el Cor Castellarenc així com en la benedicció de la senyera de l'Orfeó de Sant Boi. També van participar en la concentració de Cors a Montserrat o bé al tradicional acte de les Noces de Platí per part de la «Sociedad Coral Los Amigos» de Terrassa.

El 1953 entren a formar part de la «Federació de Cors de Clavé» i durant aquest any i el proper, els assaigs es faran els dimarts i dijous el vespre. Pel febrer d'aquest any es forma nova Junta. Aquest any a més de ser invitats per la «Societat l'Aliança» de Lliçà d'Amunt i per la «Societat Coral el Vallès»

«Cor Castellarenc» (1946-1947) de l'Ateneu cantant al Passeig de Castellar (Foto: A.H.C.)

de Ripollet, el 13 de maig d'aquest mateix any varen anar a Madrid, en motiu de les Festes de Sant Isidre, amb tots els cors de l'Estat espanyol. Es varen allotjar a l'Hotel Galán, carrer Atocha, 105 i la llista dels que hi varen anar és la següent: Tenors primers: Joan Alberti i Torelló, Ricard Torrents i Torras, Pere Codina i Bertrana, Pere Altayó i Costa, Antoni Fernández Campoy, Jaume Humbert i Vallmitjana, Antoni Borrull i Hernández. Tenors segons: Antoni Marsol i Serrabassa, Joan Torrents i Balagaró, Josep M. Torrents i Balagaró, Joan Fàbregas i Bernat, Angel Calvo i Mas, Marià Llinares i Casimira, Francesc Brossa i Riera, Pasqual Arqués i Climent. Barítons: Joan Tubau i Casas, Felip Juliana i Puigdomènech, Joaquim Casajoana i Homet, Frederic Ventura i Sanarau, Francesc Matheu i Romeu. Baixos: Francesc Rovira i Comellas, Joan Cadafalch i Homet, Joan Brossa i Romeu, Àngel Aldaz i Torrella, Josep Borrull i Yesera, Marià Ventura Sanarau.

Com a socis protectors hi varen anar: Narcís Casajoana i Casajoana; Francesc Elvira i del Castillo i Clemente Reyes Cruz. Seguint amb les activitats d'aquest, el 8 de novembre, van a la festa del rovelló a Cadafau i per Nadal canten «Els pastors cantaires de Betlem» de Mn. Joan Abarcàt.

El febrer de 1954 es traslladen al nou local de l'Ateneu i aquest serà un bon any per a les sortides i cantades del cor com és ara la benedicció de la senyera del pensament d'en Clavé, i de l'11 data l'últim ofici al Governador Civil de Barcelona, on —com ja hem dit— calia fer-li saber ara mensualment els dies d'assaig, les cançons que s'assajaven, les actuacions, i el moviment de socis. Continuaran

les sortides a Montmeló, Granollers, Cambrils o bé les Caramelles que es canten per l'abril així com els festivals, com és el d'homenatge a Baldiri Poch, el cantaire més vell i fundador, realitzat al Bar del Pi. Malgrat tot, a finals de 1954, el Cor Castellarenc deixa de funcionar.

Cor Sindicat Agrícola «Armonia» (Foto: A.H.C.)

LLISTA DE CANTAIRES (1953)

Tenors primers:

Joan Alberti
Ricard Torrents
Pere Altayó
Clement Rovira
Jaume Humbert
Antoni Borrull
Pere Codina
Antoni Fernàndez
Josep Soler
Fèlix Prat
Alcaraz
Calventus
Clariana
Coll
Prunés

Tenors segons:

Joan Torrents
Josep M. Torrents
Joan Fabregas
Joaquim Sánchez
Marià Llinares
Francesc Brossa
Pasqual Arqués
Àngel Calvo
Lluís Carner
Antoni Marsol
Vicenç Esturgó
Antoni Planas
Josep Baldrís
Mussons

Barítons:

Joan Tubau
Felip Juliana
Andreu Arqués
Joaquim Casajuana
Lluís Carner
Frederic Ventura
Francesc Mateu

Baixos:

Francesc Rovira
Joan Cadafalch
Joan Brossa
Àngel Aldaz
Josep Borrull
Baldiri Poch